ATILIM

Yıl 8, sayı 9(93)

Türkiye Komünist Partisi Merkez Komitesi organı 1 Eylül 1981

Bütün ülkelerin proleterleri birleşiniz!

Emperyalizme ve tekellere karşı iş, toprak, demokrasi ve bağımsızlık için birleş!

TKP'nin 61. yılında işçi sınıfının saldırılara yanıtı

Merkez Komitesi Plenumu toplandı

- Ulusal demokratik güçlerin birliği için
- Partiyi korumak için
- 5. Kongre için

GÖREV BAŞINA!

TKP MK Plenumu toplandı.Plenum, uluslararası durumu, 12 Eylül askersel devrimesinden bu yana ülkemizdeki politik gelişmeleri görüştü. Politbüro'nun raporunu, partinin politikasını onayladı. Gerici askersel diktatörlüğe karşı savaşımın ivedi görevlerini saptadı. Partinin bugün karşı karşıya olduğu saldırı koşullarında kadroları koruma önlemlerini gözden geçirdi. Gündemdeki tüm sorunlara ilişkin kararlar oy birliğiyle onaylandı.

MK'nin derin gizlilik ve yoğun tutuklamalar altında Plenumu toplaması, anti-komünist saldırıya Türkiye işçi sınıfının devrimci yanıtıdır. Merkez Komitesi'nin Leninci birliği her zamankinden daha çok güçlendi. Plenum, parti sıralarında birliğin daha da pekişmesini, parti üyelerinin devrinci iyimserlikle gözlerini geriye değil, ileriye çevirmelerini sağlayacaktır. Plenum, partimizin, uğranılan tüm kayıplara karşın, ileriye doğru yeni ve güçlü bir atılım yapabileceğini vurguladı. Parti yönetimini güçlendirdi. Plenum, TKP'nin bu zor koşullarda da Kongre toplayabileceğini kanıtladı. Politbüro'yu 5. Kongre hazırlıklarını tamamlamakla görevlendirdi.

61. Yıldönümü

TKP 61 yaşını doldurdu. Bu yıllar savaşlarla geçti. Çoğu kez ağır baskılar altında 61 yıl savaş sürdürmek kolay değildir. TKP savaşa savaşa ustalık kazandı. Savaşkan Leninci ilkelere sımsıkı bağlı kaldı. Başarılarının, ayakta kalmasının, örgütsel savaş sürdürebilmesinin anahtarı da budur.

Burjuvazinin elinde her araç vardı. Güç dengesi ondan yanaydı. Üstelik, TKP kurulduğu günden buyana, sık sık aralıklarla baskınlara uğradı. 61 yıllık savaşın 40 yılı sıkıyönetim koşullarında geçmiştir. Partimiz çok yara almıştır. Sayısız kurbanlar vermiştir. Son, geçen yıl, gelen sağcı askersel diktatörlük yumruğunun ağırlığını işçi sınıfına, onun örgütlerine indirdi. Cuntanın Mayıs 1981 saldırısında TKP kayıplar verdi.

Böylesi olumsuz, zor koşullar altında TKP Merkez Komitesi plenumu toplandı. Bu önemli bir başarıdır. Tarihsel bir önem taşır. Plenum, V.Kongre'ye gidilmesi hazırlıklarının yapılması kararını yineledi. TKP ayaktadır!

Plenum somut durumu inceledi. Partinin politikasını saptadı. Parti örgütlerinin, üyelerinin eline güçlü bir silah verdi. Plenum, parti çalışmalarındaki eksiklikleri, yanlışları ortaya koydu. Tüm kararlarını oybirliği ile aldı. Partinin Leninci birliğini daha da güçlendirdi. Partimiz geleceğe güvenle bakıyor.

Parti politikasının omurgası barış için savaş yörüngesine oturtulmuştur. Plenum bu yakıcı sorunu başa aldı. Emperyalizmin, Amerika'nın,Reagan'ların, NATO'nun barbarlık amaçları, dünyamızı bir atom cehenneminde yoketme planları karşısında bize, komünistlere düşen ödevleri, görevleri saptadı.

Plenum parti örgütlerini, yeni atılımlara hazırlanmakla görevlendirdi.

TKP 62. yaşına böylesi bir savaş programıyla bakıyor!

Barış savaşımı yaygınlaştıralım

MK Plenumu, dünyanın yaşadığı çok kritik bir dönemde toplandı. İnsanlık, barış mı savaş mı sorunuyla yüzyüzedir. Barış ve silahsızlanma için savaşımın başını Sovyetler Birliği, sosyalist ülkeler topluluğu çekiyor. MK Plenumu, SBKP'nin 26. Kongresi'nin somut barış önerilerinin Türkiye halkının çıkarlarını da yansıttığını açıkladı. Bunun karşısında nükleer silahlanmaya hız veren emperyalizm, özellikle yeni atom roketleri, Nötron bombası üretimine geçen Amerikan emperyalistleri, Reagan Hükümeti yer alıyor. Bu güçler uluslararası durumu sertleştiriyor. Bir termonükleer savaş tüm insanlığı yok edecektir. Türkiye de bunun dışında kalmayacaktır. Halkımız daha şimdiden NATO'ya bağımlılığın yükünü acı bir biçimde ödüyor. İşsizlik, yoksulluk, zorbalık en başta ABD emperyalizmine bağımlılığın NATO'culuğun sonuçlarıdır.

Barış için savaşım, genel ulusal çıkarlar için savaşımla, demokrasi ve toplumsal ilerleme için savaşımla sıkı sıkıya bağlıdır. Plenum, en geniş çevreleri barış hareketine kazanma görevini partinin önüne koydu.

Burjuvazi bunalımdan çıkamıyor

MK Plenumu, sağcı askersel diktatörlüğün ilerici güçler üstündeki baskılarını olağanüstü sertleştirdiği koşullarda toplandı. Bir yıla yakın süre içinde, cunta, hiçbir ulusal sorunu çözemedi. Egemen güçlerin, bunalımdan süngü zoruyla da çıkamadıkları her geçen gün daha iyi anlaşılıyor. Cuntanın tutumu temel doğrultusu bakımından emperyalizm ve işbirlikçi tekelci burjuvazinin çıkarlarını yansıtıyor. Bu politika bir yandan milyonlarca emekçi için, orta katmanlar, tekelci olmayan kapitalistler için ağır sonuçlar doğuruyor. Öte yandan bu politika, yerli-yabancı tekellere büyük vurgunlar sağlıyor. Bu politika, cuntanın içindeki ve dışındaki en gerici, en militarist ve Amerikancı ögelerin konumlarını güçlendiriyor.

▶Arkası 4. sayfada

Ölüme karşı yaşamı savunmak!

TKP MK Bildirisi

ABD hükümeti Batı Avrupa'ya yeni nükleer füzeler yerleştirme girişiminden sonra, nötron bombası yapma kararı aldı. Böylece, silahlanma yarışını kamçılıyor, nükleer bir savaşın patlak verme tehlikesini artırıyor. Bu yolda yeni adımlar atıyor. Amerikan emperyalistleri bu kararı Hiroşima'yı yokeden bombanın atılmasının yıldönümünde aldılar. Onlar, tüm dünya kamuoyuna küstahça meydan okuyorlar. Güç gösterileriyle, baskı ve kışkırtmalarla yalnızca uluslararası ortamı zehirlemekle kalmıyorlar, dünya barışını da torpilliyorlar.

Sovyetler Birliği, sosyalist ülkeler topluluğu yapıcı barış ve yumuşama politikalarıyla tüm insanlığı söndürülemez bir ateşe boğacak bu büyük tehlikenin karşısındaki en temel güvenceyi oluşturuyor. Sovyet hükümeti ABD hüküme-

▶Arkası 3. sayfada

PARTİ YAŞAMI

Yoldaşlar görev başına!

TKP MK Plenumunun yapıldığı günden bu yana, "Tercüman" gazetesi üçüncü kez iri puntolarla "TKP'nin çökertildiğini" yazıyor. Üçüncü kez gazete kağıdını anti-komünizmin çamuru ile kirleten yazı da, ilk iki yazının neredeyse tıpkısı... Demek ki anti-komünizm cephesinde yeni bir şey yok! Öyleyse, TKP'ye karşı kazanıldığı söylenen bu "utku"nun aslı astarı nedir?

Ardında çetin savaş deneyleri bırakan bir işçi yoldaş şöyle dedi. "Burnu kanamadan devrime kadar gidebilen bir parti şimdiye kadar yaratılmadı. Eğer böyle bir şey olsaydı, biliniz ki, bu bir tek yarabere almamış parti, tam da devrimin eşiğinde dizlerinin çözüldüğünü görecekti. Düşman bizi çok iyi eğitiyor. Ve yeryüzünden sonsuza dek silinip gitmeyi böylece hak ediyor."

MK Plenumu, parti üyelerine, işçi sınıfına, emekçilere, gerçek durumu açıkladı. Gerici diktatörlüğün uzun süredir hazırladığı saldırı Mayıs ayından bu yana sürüyor. Komünist Partisi ve onun çevresinde kümelenen sınıf bilinçli işçiler, gençler, kadınlar, aydınlar bu saldırıda ağır kayıplara uğruyor. Parti üyesi olsun olmasın, halkımızın en iyi evlatları cuntanın zindanlarına dolduruluyor. Komünist onurunu koruyan nice yoldaş, işkence altında ölümün eşiğine getiriliyor.

MK Plenumu, gerçeğin yalnız bu yüzüyle ilgilenmedi. Saldırı koşulları partimizin 1973'den bu yana süregiden atılım dönemi illegal örgütlenmesini ve 12 Eylül öncesi ortamında öne atılan kadrolarını yoklamadan geçirdi. Saldırı kimi parti örgütlerindeki zayıf yanları su yüzüne çıkardı. Azgın gericiliğin gürültüsü karşısında kimi kişisel zayıflıklar, bocalamalar, dahası çözülmeler ortaya çıktı. Dönekler de çıkabilir. Şimdi, TKP'nin yeminli düşmanları, onların gölgesinde ürüyen Londra oportünistleri işte bu cılız dallara tutunuyor ve "utku" çığlıkları atıyor.

Çok iyi! Son gülen iyi güler...

Daha şimdiden partinin önüne mükemmel bir fırsat çıktı. Plenum tüm parti örgütlerine zayıflıkları açıklıkla gösterdiğine göre bunları yok etme yolu açılmış oldu. Daha şimdiden parti kadroları eşsiz bir sınavdan geçtiler ve haklı bir gururla biz onların ezici bir çoğunluğu için boyun eğmez komünistler diyebiliriz.

Bu kadar da değil! Düşman, "ilk kez TKP MK'ni açığa çıkartmaktan, ilk kez böylesine ağır bir darbe indirmekten" söz ediyor. Bu böbürlenmenin altında, TKP'ye yöneltilen saldırının amaca ulaşamadığı yatıyor. Çünkü, ilk kez anti-komünist tutuklama, MK'ni dağıtmayı başaramamış, ilk kez parti yönetimini provokatörlerin çabalarıyla parçalama oyunu suya düşmüş, ilk kez, bir yıllık diktatörlük koşullarında partinin örgütleri günlük çalışmalarına ara vermemiş, ilk kez, barbarca saldırılar sürerken açılan her gediği enerjik çabalarla kapatma çalışmaları sürmüş ve ilk kez, bu kadar ağır koşullarda parti MK Plenumunu başarıyla yapmıştır...

Başarıyla Plenum yapmak ne demektir? Bu, partimizin sert saldırı karşısında soğukkanlılığını yitirmediğini göstermek demektir. Bu, parti yönetiminin geçici sarsıntılar karşısında birliğini, çelik disiplini koruyabilmesi demektir. Bu, "TKP çöktü" denilen bir anda, partiyi yeni görevlere, yığınların savaşlarını örgütleme görevlerine yöneltmek demektir. Bu, komünistlerin yılgınlığı da, serüvenciliği de yıkmaları, Marksizm-Leninizme sımsıkı sarılmaları, burjuva ve oportünist bozguncu propaganda karşısında granit gibi sağlam temellere dayanmaları demektir.

Böyle bir parti yenilebilir mi? Hayır! Sonucu, kadrolar belirleyecektir. Ve parti sağlam kadrolara dayanıyor. Öyleyse yoldaşlar görev başına!

Tutukevi savaş yeridir

Askersel mahkemeler emekçi halk örgütlerinin,meslek kuruluşlarının üyelerini "gizli örgüt üyesi olmak", "TKP üyesi olmak" gibi nedenlerle delilsiz, kanıtsız, mahkum etmeye çalışıyorlar. En gerici güçler tutuklulara anti-Sovyetizmin en kaba biçimleriyle suç yüklemek için yol arıyorlar. Bu tutmaz. İşkencehanelerde hazırlanmış "ifadeler"den başka kanıtı bulunmayan bu yakıştırmalara da, suçlamalara da savcı önünde ve yargılamalarda, gereken yanıt verilecektir. İşkenceler sergilenecektir. Zorbalıkla kabul ettirilen "ifadeler" çürütülecektir. Savcı ve yargıç önünde de direnilecektir.

Tutukevi savaş yeridir. Şimdi sınıf savaşımı oralarda en keskin biçimiyle sürmektedir. Oralarda, mahkeme kürsülerinde işçi sınıfımızın, halkımızın çıkarları en iyi bir biçimde savunulabilir ve savunulmalıdır. Tutukevi okuldur. Birbirimizden öğrenecek, deneyimlerimizden çıkarılacak çok şey vardır. Öğreneceğiz, öğreteceğiz. Tutukevi sınav yeridir. Yoldaşlık bağlarının, komünist hoşgörü ve anlayışın, bilincimizin, aklımızın ve sınıf kinimizin sınandığı yerdir. İşkencecilere, gestapo özentisi tutukevi yöneticilerine, sağcı askersel diktatörlüğe karşı, serin bir kafayla, her türlü provokasyona

▶Arkası 7. sayfada

Tutukevi içinde ve dışında birlikte savaşımı örgütle!

Yığınların içinden

Başarının Yolu

Askersel devirmenin hemen ardından, Partimiz, koşulların köklü biçimde değiştiğini, yeni örgütlenme ve çalışma biçimleri gerektiğini bildirdi. Biz gençlik içinde çalışan komünistleri uyardı. Ne ki, bu doğruları bir anda kavradığımızı söyleyemeyiz. Devirmeden sonraki ilk eylemlerimizde önemli yanlışlar yaptık. Eski yöntemlerle, açık bildiriler dağıttık. Polisin militanlarımızı kolayca tanıyabileceği yerlerde pullar fırlattık. Bu fırsatı kaçırmayan polis ve sıkıyönetim amansızca üzerimize yürüdü. Gecikmeden aldığımız önlemler bu saldırıyı boşa çıkarttık. Ama eskisi gibi gidilemeyeceğini de anlamıştık. Bu eylem, ağır baskı döneminde yığınlar içinde çalışmanın, savaşmanın başlı başına bir ustalık işi olduğunu öğretti bize. Buradan edindiğimiz derslerle, K. Maraş ve İstanbul Üniversitesi faşist kırımlarının yıldönümlerinde daha başarılı protesto eylemleri gerçekleştirdik.

Gençliğin olduğu her yerde çalışma ilkesini başa aldık. Dün önemsizmiş gibi gördüğümüz ya da küçümsediğimiz pek çok olanak, şimdi okuyan ve çalışan gençliğe ulaştığımız en canlı kanallar oluyor. Sonra, gençlik içinde her türlü dar yaklaşımlardan, slogancılıktan uzak bir çalışma yürütmeye, onların her türlü sorunlarıyla yakından ilgilenmeye özen gösteriyoruz. Örneğin, bir okulda tüm ilerici gençlik örgütleriyle birlikte davranarak yemek ücretlerinde indirim yaptırmayı başardık. Bu, o okuldaki tüm öğrencilerin ilericilere olan güvenini daha da pekiştirdi. Yine, yurtlarda yıllardır yapılmayan "resmi" temsilcilik seçimleri böyle bir çalışma sonunda gerçekleştirildi. Geçen bir yıllık sürede yapılan her pratik yanlıştan dersler çıkararak, her başarıyı devrimci pratiğimiz içine katarak ileriye doğru daha sağlam adımlar atıyoruz.

Serdar E. —İstanbul

Ulusal güvenlik

ABD emperyalizmi, NATO egemen çevreleri, Türkiye gibi ülkelerin "ulusal güvenliği"nden ne anlıyor? Saldırgan-serüvenci dış politikaya körükörüne uyan, ulusal ve sosyal kurtuluş için savaşım veren halka yönelik "iç operasyonlar" yürüten, emperyalizme her bakımdan bağlı bir ordu. Ülkemizde, ordu içinde ve dışındaki en gerici, işbirlikçi güçler de bunu savunuyor. Emperyalizmin, bir sıçrama tahtası, bir geçit üssü, bir silah deposu ve casusluk merkezi gözüyle baktığı ülkemizde, ilerici-yurtsever güçler buna karşıdır.

TKP, ulusal güvenliğimizin üzerine titriyor. Bunun için, NATO'dan çıkmayı, ikili kölelik anlaşmalarını yırtmayı, emperyalizme her türlü bağımlılığa son vermeyi, barışçı bir dış politikayı öneriyor. Öteki işçi partileri de aynı görüştedir. TKP, savaş tehlikesinin tırmandığı günümüzde, ordunun emperyalist serüvenlere sürüklenmesine karşıdır.

Ulusal güvenliğimizi garanti altına almak istiyen başka güçler yok mu? Elbette var. Ordu içinde ve dışındaki geniş yurtsever çevreler barışçı dış politika, ulusal güvenlik ve ekonomik sorunlarımızın birbirine bağlı olduğunu görüyor. CHP, kimi Kemalist çevreler şunları söylüyor: NATO adına uzun yıllar yük taşıdık. Bu, ağır ekonomik sonuçlar getirdi. Artık Batı bağlaşıklığının öncü karakolu rolünü oynamak istemiyoruz. Güvenliği emperyalizme, NATO'ya bağımlı olan bir ulus, bağımsızlığını koruyamaz. Bağımsızlık korunamayınca, güvenliğin anlamı kalmaz... Ulusal güvenliğimizin garantisi olarak emperyalist dayatmalara karşı, barışçı bir dış politikadan yana olan bu güçlerin bir bölümü NATO üyeliğine karşı çıkmıyor. Ama Türkiye için, NATO içinde daha "kişilikli", provokasyonlara kapalı, ülke ekonomisine daha az zarar veren bir yer arıyor.

Emperyalizmin, Ortadoğu'yu da içerecek "iki buçuğuncu" savaştan dem vurduğu günlerde yaşıyoruz. Halkların güvenliği bıçağın sırtındadır. TKP, ülkeyi "yaşamsal çıkar alanı" ilan eden, kendi "güvensizlik yayı"na sokan, emperyalizme, başta Pentagon'a karşı halkımızın güvenliğini korumadan yana olan her istemi, her adımı destekliyor. Tüm yurtsever güçleri ulusal güvenliğimiz için birliğe çağırıyor. Atatürk'ün "Türkiye'nin güvenliğini amaçlayan, hiçbir ulusun aleyhinde olmayan bir barış rotası, bizim daima tek ilkemiz olacaktır" sözlerine bağlı olan güçler şunu sormalıdır: ABD'nin, NATO'nun Türkiye'yi, örneğin dost ülke Libya'ya karşı serüvene sürükleyip sürüklemiyeceğinin herhangi bir garantisi var mıdır?

Ölüme karşı yaşamı savunmak!

▶Başı 1. sayfada
tine şimdiye dek, en az beş kez, karşılıklı nötron bombası yapımından vazgeçmeyi önerdi. Reagan hükümetinin son kararından sonra da bu önerisini yineledi.

TKP, Sovyetler Birliği'nin tüm insanlığın en temel özlemini dile getiren bu barışçı politikasını yürekten destekliyor. SBKP'nin 26. Kongre'de yaptığı somut barış önerileri Türkiye halkının çıkarlarını da yansıtıyor. Ülkemiz Türkiye bu dünyanın, varolan tehlikenin dışında değildir. Tersine, ülkemiz, NATO üyeliği ve topraklarımızdaki atom füzeli ABD ve NATO üsleri ile bu tehlikenin tam göbeğindedir. ABD emperyalizmi nötron bombasını sosyalist ülkelere karşı saldırılarında kullanmak için, bu amaçla Avrupa'ya yerleştirmek için yapıyor.

Cunta hükümeti, ABD'nin nötron bombası yapma kararı karşısında seyirci kalıyor, açık bir tutum almıyor. Oysa Evren, daha geçenlerde Atatürk'ün dünyada barış ilkesine bağlı olduklarını yineledi. Dünyada barıştan yana olmak, dünya barışına katkıda bulunmak, bugün yalnızca ABD'nin tırmandırdığı silahlanma yarışına, yani atom füzelerine, nötron bombasına karşı çıkmayı gerektiriyor. Oysa Ulusu, nötron bombasının ABD'nin iç işi olduğunu söylemekle Reagan'ın sahte gerekçesini yineliyor. NATO genel sekreteri Luns ise çok önceden bu bombanın Türkiye'ye de yerleştirilmesinden söz etti. Ulusu'nun son basın toplantısında söylediği gibi, eğer gerçekten Sovyetler Birliği ile karşılıklı yarar sağlayan ilişkilerin geliştirilmesi isteniyorsa, ülkemizin ABD ve NATO'nun Sovyetler Birliği'ne yönelik bir füze rampası olmasına nasıl izin verilebilir? Savaş ve barış sorununda açık tutum almak zorunluktur.

Cunta yönetimi ülkemizde barışsever güçlere, örgütlere saldırıyor. O, ulusal çıkarları savunanları tutukluyor, işkenceler uyguluyor, bunları yoğun baskılar altında tutuyor. Bu tutum yalnızca en gerici, Amerikancı çevrelerin, barış düşmanlarının işine yarıyor.

Ülkemizin, halkımızın nükleer silahlara değil, barışa ve tüm komşularıyla dostluğa, karşılıklı yararlı işbirliğine gereksinimi vardır. Bu gerçekleri görenlerin sayısı artıyor. Basında ve kamuoyunda ABD'nin nötron bombalarına karşı çeşitli çevrelerden yükselen tepkiler bunu gösteriyor.

TKP barış ve yumuşamadan, silahsızlanmadan yana her çıkışa büyük değer biçiyor. Bu yolda her çabayı sonuna kadar destekliyor. Barış ancak bu uğurda savaşımla korunabilir. Tehlike ancak savaşımla, ABD emperyalistlerinin dayatmalarına karşı çıkan herkesin, tüm ulusal, demokratik güçlerin ortak savaşımıyla geri püskürtülebilir. TKP nükleer bir savaşta yokolmak istemeyen herkesi, ölüme karşı yaşamı seçen her yurttaşı, barış için çabaları birleştirmeye, omuz omuza savaşıma çağırıyor.

Nötron bombasına hayır!

21 Ağustos 1981

Türkiye Komünist Partisi
Merkez Komitesi

Yaşayan sosyalizm

Reagan, Pentagon başları, "SSCB son yılların en büyük silahlanma çabasına girmiştir" yalanına başvuruyor. Ama mızrak çuvala girmiyor. Sayılar saldırganın kim olduğunu ele veriyor.

Askersel harcamalar: SSCB'nde: 1980'e göre 50 milyon ruble azaltılarak 1981'de 17 milyar ruble. Bütçenin yalnız %5,7si. ABD'nde: 1980'e göre 31,5 milyar dolar artırılarak, 1981'de 172 milyar 700 milyon dolar. 1982' de 222 milyar dolar olacak. Bütçenin %25'i.

Sağlık, eğitim, sosyal güvenlik: SSCB'nde: Yalnız sosyal güvenlik alanına 1981'de 45,8 milyar ruble, bütçenin %15'i, yani askersel harcamaların 2,5 katından fazlası ayrıldı. Sağlık hizmetlerine ise 14,5 milyar ruble, bütçenin %4,8'i, yani askersel harcamalara yakın bir fon ayrıldı. ABD'nde: 1981 bütçesinde sağlık ve eğitime ayrılan fonlar bütçenin %10'unu bulmuyor, yani askersel harcamaların yarısını bile bulmuyor. Üstelik daha geçenlerde sosyal harcamalardan 13 milyar kesilerek, askersel harcamalara aktarıldı.

• Nötron simsarı

Adı Sezai Orkunt. Eski görevi: ABD'den silah alım komisyonu Genel Kurmay yetkilisi. Bir süredir, Reagan'ın, Pentagon'un "yaşamsal bölgeler" stratejisinin Türkiye uzmanı. Ve de en son görevi: Nötron pazarlayıcısı! Reagan'ın açıklamasından bir hafta önce, 4 Ağustos "Milliyet"te satış kampanyasını başlattı. "Ülkenin kendi insanına, şehirlerine, kasaba ve köylerine zarar vermez. Üstün ve güvenilir bir silah gözüyle bakılabilir... Türk kamuoyu silah konusunda duygusallığın yeri olmadığını, milli savunma için en uygun ne ise onun yapılması gerektiğini, hele hele hümanist görüntüler içinde hümanizmin katledildiğini bilmelidir" diye, ölüm satıcılığını sürdürüyor. Bu simsarı iyi tanıyalım...

Merkez Komitesi Plenumu

▶Başı 1. Sayfada

Ekonomik bunalım sürüyor. Emperyalistlerin, başta ABD'nin ülkemiz üstündeki baskıları daha artıyor.NATO'nun yeni gerginlik stratejisi çerçevesinde topraklarımızı Amerikan "çevik Kuvvetleri" için kullanma yönünde dayatmalar sürüyor.

Emperyalizmin ve en gerici, işbirlikçi tekelci çevrelerin kışkırttığı terörizm kuşkusuz bugün geniş ölçüde önlenmiş bulunuyor. Ne ki, cunta ilerici güçler üstündeki baskıları giderek yoğunlaştırıyor. Bu güçlere karşı işkence, yığınsal tutuklamalar, faşizme özgü yöntemler kullanılıyor. MK Plenumu, TİP, TSİP gibi işçi partilerine, CHP'ye, Kürt demokrat örgütlerine, DİSK, TÖB-DER, KÖY-KOOP gibi işçi, köylü ve öğretmen örgütlerine, İGD, Genç-Öncü, İKD gibi gençlik ve kadın örgütlerine yönelik saldırıları sert bir biçimde kınadı. Bu yurtsever örgütlerin ve partilerin terörizmle hiçbir ilgisi olmadığını kamuoyu iyi biliyor. Plenum, cuntanın çağırdığı sözde "Kurucu Meclis"in demokratik bir meclis olmadığını saptadı. Cunta, gerçekte kurduğu gerici diktatörlüğü sözde "yasallaştırma", parlamenter bir örtüyle gizleme çabasındadır.

TKP çökertilemez

Emperyalistlerin ve işbirlikçi tekelci burjuvazinin dayatmaları, cunta ve çevresinde ayrılıklar yaratıyor. Cuntanın en gerici ögeleri, onların destekçileri ülkemizi Amerikan emperyalizminin güdümünde serüvenlere itmek istiyor. Gerici çevreler anti-komünizmi, anti-Sovyetizmi yoğunlaştırıyor. Bir avuç tekelci vurguncunun çıkarları adına halkımızın derin yoksulluğunu koyulaştırmak yolunda çabalarını artırıyor. Binlerce yurttaşın kanına giren ve ülkeyi faşizmin karanlığında boğmak için erki ele geçirmeye yeltenen faşist MHP, gerici basında savunuluyor. Kimi konularda cunta ve çevresindeki belirli kesimler ABD emperyalizminin, işbirlikçi tekellerin dayatmalarını tümüyle uygulamıyor, gericilikle liberal burjuvazi arasında sallantılı bir tutum izliyor. Bu durum cuntanın çelişkili, "dengeci" politikasında yansıyor.

Askersel diktatörlük koşullarında da savaşımdan bir gün bile geri durmayan TKP, gericiliğin yeni bir saldırısına uğradı. Plenum, partinin uygulamalarında görülen eksikleri ve yanlışları ele aldı, eleştirdi. Bunları ortadan kaldırma yollarını belirledi. Parti örgütlerimiz yaralar aldı. İllegal çalışma ilkelerini her zaman eksiksiz uygulayamamak polisin saldırısını kolaylaştırdı. Partiye saldıran "sol" oportünist "İşçinin Sesi" grubu da tutuklamalara ortam hazırladı. Bu grubun başındakiler öteden beri parti gizliliğini açığa vurarak partiye hıyanet etti. Binlerce ilerici insana ağır işkenceler altında TKP üyeliği kabul ettirilmek isteniyor. Kaba anti-komünist kışkırtmalarla yurtseverler faşist nitelikli 141. ve 142. maddelere göre yargılanmak isteniyor. Burjuva basınına sızdırılan çoğu kez yalana dayalı haberler, yalnızca parti üyelerini şaşırtmak ve inançlarını sarsmak amacını güdüyor. Ne ki, cunta TKP'ye karşı giriştiği saldırıda amacına ulaşamamıştır. Partinin yönetici kadrolarını ve sağlam çekirdeğini yok edememiştir. TKP, gericiliğin en barbarca saldırısına karşın yaşıyor. Hiçbir güç Türkiye proletaryasına canıyla, kanıyla bağlı TKP'yi yok edemez. Hiçbir güç ulusal çıkarların en tutarlı savunucusu TKP'yi çökertemez.

Cuntaya karşı birlik

MK Plenumu, tüm ulusal demokratik güçlerin birleşmesiyle, cunta rejimine son verilebileceğini vurguladı. Ulusal, demokratik geçici devrimci bir hükümet kurmanın, devleti demokratikleştirmenin, anti-emperyalist, anti-tekel dönüşümleri gerçekleştirmenin zorunluğunu belirtti. Demokratik Kurucu Meclis için seçimlere böyle bir hükümetle gidilebileceğini açıkladı.

Plenum tüm parti kadrolarının dikkatini her şeyden önce, anti-emperyalist, anti-faşist, anti-tekelci, anti-şovenist güçlerin tek cephesini gerçekleştirme sorunlarına çeviridi. İşçi sınıfının, emekçilerin, tüm halkımızın önünde duran ertelenmez temel görev, en geniş ulusal ve demokratik güçleri birleştirmektir. Daha bu günden emperyalist baskılara, tekellerin amansız sömürüsüne, cuntanın baskılarına karşı, barış, demokrasi ve toplumsal ilerleme uğrunda savaşmaya yetenekli önemli güçler ortaya çıkıyor. Yığınlarda 12 Eylül devrimesi karşısında desteğin yerini ikircim, ikircimin yerini hoşnutsuzluk alıyor.

Plenum, cuntanın demokratik hak ve özgürlüklere yönelik saldırısına karşı koymakta ikircim gösteren çevrelere uyarıda bulundu. Öte yandan bugünkü askersel diktatörlüğü faşist olarak niteleyen, ya da cunta içinde ve çevresindeki çelişkilerden yararlanmayı yadsıyan, bu çelişkileri önemsiz sayan görüşleri de eleştirdi.

Bugün cunta karşısında ikircimli tutum alan Atatürk'çü güçlerle, reformist çevrelerle, dinsel anti-emperyalist kesimlerle eylem birliği olanakları vardır. Kürt ulusal hareketinin belirli bölümlerini eylem birliğine kazanmak olanaklıdır. Plenum, cephe sorunlarını ele alırken, partimizin Kemalizm, ordu ve dinsel çevreler üstüne görüşlerini geliştirdi. Yurtsever subaylarla halk hareketinin bağlaşmasının önemini vurguladı.

Plenum, özellikle işçi partileriyle eylem birliğini güçlendirme ve politik birlik perspektifinde kalıcılaştırma istemini belirtti. DİSK ve Türk-

LENİN KÖŞESİ

Düzenli geri çekilmek

V. İ. Lenin, gericiliğin ilerici, devrimci güçlere karşı saldırıya geçtiği, acımasızca baskı ve terör uygulamaya başladığı, ilerici güçlerin bunu püskürtebilecek durumda olmadıkları koşullarda, düzenli geri çekilmenin devrimci partinin en önemli taktik araçlarından biri olduğunu belirtir. Ve der ki: "Devrimci partiler sürekli öğrenmelidirler. Saldırmayı öğrendiler. Şimdi kavranması gereken, saldırı biliminin yerine doğru biçimde geri çekilme biliminin konulması gerektiğidir." (Tüm yapıtlar, c. 41, s. 10 Rusça)

Lenin, geri çekilme taktiğinin partinin güçlerini en büyük ölçüde koruyarak, yeni yeni sınıf savaşları için güç toplamak amacını güttüğünü ve bu evrede nasıl çalışılması gerektiğini açıklıyor:

"Biz şimdiki durgunluk, gericiliğin saldırısı, gerileme koşullarında Almanca konuşmayı, yani yavaş yavaş, sistemli, direngen hareket etmeyi, karış karış, adım adım ilerlemeyi öğrenmeliyiz. Kim bu çalışmayı can sıkıcı sayıyorsa, bu yolda, yolun bu dönemecinde taktiğimizin devrimci temellerinin korunması ve geliştirilmesinin zorunluğunu kavramıyorsa, o Marksist adını kendine boşyere yakıştırmaktadır." (agy, c.17, s.283)

Lenin, Rusya'daki Stolipin gericiliği sırasında Bolşeviklerin düzenli geri çekilmeyi en iyi başardıklarını belirtiyor: "Bozguna uğratılan tüm muhalefet partilerinden ve devrimci partilerden Bolşevikler en düzenli biçimde 'Ordu'larından en az kayıpla, partinin çekirdeğini en iyi koruyarak, derinlik ve onarılmazlık bakımından en az bölünmeyle, en az demoralize olarak ve en geniş, doğru, enerjik yeniden çalışma yeteneğini koruyarak geri çekildiler." (c. 41, s10)

Lenin, gericilik ne denli azgınlaşırsa azgınlaşsın, yığınlarla sımsıkı bağlı olan Komünist Partisi'ni ortadan kaldıramıyacağını, onu yığınlar arasında çalışmaktan alıkoyamayacağını vurguluyor: "Bize taş gibi sağlam insanlar adını boşyere vermediler. Biz ilk askersel baskı karşısında başarısızlıktan düş kırıklığına uğramayacak, ne yapacağını şaşırmayacak, serüvenlere sürüklenmiyecek bir proletarya partisi kurduk. "(Agy. C. 16, s. 420)

toplandı

İş üyeleri arasında birlik sendikal hareketin gündeminde baş yeri alıyor.

Anti-emperyalist demokratik geniş bir gençlik hareketi yaratmak görevi özveriyle direnen ilerici gençlerin önünde duruyor.

TKP, ABD'nin "çevik kuvvet" planını, NATO'nun roket politikasını boşa çıkartmak, NATO'dan çıkmak, topraklarımızdaki atom yığınaklarını, emperyalist saldırı üslerini kaldırmak için savaşanlara destek veriyor. TKP, bir avuç işbirlikçi tekelin, birbiriyle kaynaşan yerli-yabancı endüstri ve banka sermayesinin tüm devlete sınırsız egemen olmasını önlemek, emekçilerin yaşam koşullarını iyileştirmek için savaşanlarla omuz omuzadır. Cuntanın ilerci güçler üstündeki baskılarını geriletmek, kapatılan sendikaların açılması faşizme karşı tüm politik partilerin üstündeki yasakların kaldırılması, yurtsever, demokrat tutukluların serbest bırakılması, ve gerçek bir demokrasi için savaşan herkese TKP elini uzatıyor, onlarla birlikte savaşıyor.

Örgütü ve kadroları korumak

MK Plenumu, partinin durumunu inceledi. Herşeyden önce, örgüt ve kadroları korumak, yeni koşullara uygun savaş araçlarını, biçimlerini, yöntemlerini geliştirmek için gereken önlemleri aldı.Parti yaşamından "sol" sekterliğin tüm izlerini silmek, komünistlerin yığınlar arasında çalışma stilini düzeltmek, yığınların olduğu her yerde, en gerici yığın örütlerinde bile çalışmak, buralarda yığınları örgütlemek için atılması gereken adımlar saptandı. İlkesel ama esnek ve ayırımlı bir politika, en geniş bağlaşıklık sistemi, yığınlar arasında doğru bir çalışma stili, örgüt ve kadroların korunması, tartışmaların ağırlık noktalarını oluşturdu. Plenum tüm ajitasyon, propaganda organlarımızı, MK'nin bu çizgisini daha başarılı, daha aktif biçimde yığınlara, kadrolara benimsetmekle görevlendirdi.

TKP MK Plenumu, zindanlarda, işkence altında, partimizin, Türkiye işçi sınıfının onurunu dimdik ayakta tutan yoldaşlarımızı, komünist partisi üyeliğiyle suçlanan binlerce yurtsever ilerici dostlarımızı ateşli komünist duygularla selamladı. Halkımızın bu en yiğit evlatlarıyla dayanışma içinde olan tüm kardeş komünist partilerine, tüm uluslararası ilerici güçlere teşekkürlerini iletti.

TKP MK Plenumu, dünya komünist hareketinin Marksizm-Leninizm ve proletarya enternasyonalizmi ilkeleri temelinde birliğini savundu. Kardeş komünist ve işçi partilerinin genel bir forumunun toplanmasının, uluslararası gelişmelerin bugünkü evresinde taşıdığı büyük önemi bir kez daha vurguladı.

12 Ağustos 1981 TKP MK

Eylem birliğinde somut bir adım

12 Eylül askersel devirmesinin birinci yıldönümünü Türk ve Kürt demokratları ortak eylemlerle yanıtlıyor. Sağcı askersel diktatörlüğün anti-demokratik baskı ve uygulamalarına karşı Türkiye'li demokratlarla uluslararası dayanışma güçleniyor. Federal Almanya'lı demokratların "Türkiye'li Demokratlarla Dayanışma Girişimi" adıyla oluşturduğu komite 12 Eylül günü Dortmund'da bir yürüyüş-miting düzenliyor. Bu eylem FİDEF, Demokrasi için Birlik Federal Almanya Komitesi (DİBFAK), Gerçek'le Dayanışma Komitesi, KKDK gibi FAC'deki Türk ve Kürt demokratlarının örgütlerince destekleniyor. Böylece Köln yürüyüşünden sonra ikinci kez FAC'deki çeşitli politik görüşten demokrasi güçleri askersel diktatörlüğe karşı geniş kapsamlı bir ortak eylem gerçekleştirmiş olacak. Dortmund yürüyüşü erke gelişinin birinci yılında sağcı askersel dikatörlüğe olduğu gibi, faşist harekete, gerici güçlere karşı da demokrasi güçlerinin verdiği anlamlı bir yanıttır. Demokrasi güçlerinin uluslararası dayanışmasının etkin bir örneğidir.

12 Eylül yürüyüş-mitingi için oluşturulan eylem birliği, emperyalist baskılara, tekellerin amansız sömürüsüne, cuntanın baskılarına karşı en geniş ulusal demokratik güçlerin birleşmesi yolunda atılmış önemli bir adımdır. Cunta rejimine son verebilmenin koşulu olan, anti-emperyalist, anti-faşist, anti-tekelci, antişovenist güçlerin tek cephesinin oluşmasında geleceğe iyimserlikle bakmamızı sağlayan bir gelişmedir.

Şimdi, Türk ve Kürt demokratlarının, Türkiye demokrasi güçlerinin önündeki görev 12 Eylül öncesinin ve askersel diktatörlük altında geçen bir yılın tüm olumlu ve olumsuz deneylerinden gerekli dersleri çıkarmak, 12 Eylül yürüyüşü dolayısıyla gerçekleştirilen eylem birliğini, bu kazanımı ülke içinde ve dışında kalıcılaştırmaktır. Yürüyüşte ortaklaşa öne sürülen ivedi istemler, savaşım hedefleri, eylem birliğini kalıcılaştırmak ve en geniş ulusal demokratik güçleri birleştirmek için somut bir platformun çıkış noktası olmalıdır. Bu istemleri kağıt üstünde kalmaktan, yalnızca yürüyüşlerde söylenen belgiler olmaktan çıkarmanın yolu onlar için ortaklaşa, ardıcıl bir savaşım yürütmektir. Görevimiz bu savaşıma her gün daha geniş yığınları seferber etmek, en geniş demokrasi güçlerini kazanmaktır.

Cunta rejimine son verecek cephe, politik alternatif bu savaşımlar içinde adım adım oluşturulacak, uğrunda savaşılan ortak istemlerin kapsamı ve derinliği adım adım gelişecektir.

TKP MK'nin son Plenumu anti-emperyalist ve demokratik güçleri birleştirme görevini, işçi sınıfının, emekçilerin, halkımızın güncel temel görevi olarak saptadı. Tüm parti kadrolarının dikkatini herşeyden önce bu göreve çevirdi. TKP, komünistler için bundan daha yakıcı ve bundan daha devrimci bir görev yoktur.

Ortak hedefler

12 Eylül Dortmund yürüyüşü dolayısıyla bir araya gelen, askersel diktatörlüğün niteliği ve ona karşı savaşımın taktikleri konusunda kimi farklı görüşlere sahip Türkiye'li demokratlar, ortak görüşlerde, ortak savaşım hedef ve istemlerinde birleşilebileceğini gösterdiler. FİDEF, DİBFAK, Gerçekle Dayanışma Komiteleri, KKDK'da ve çevresinde yer almış Türk ve Kürt demokratları her şeyden önce "Türkiye'de askersel cunta yıkılmadan demokrasi kurulamaz" görüşünde birleştiler. "Askeri diktatörlüğe hayır" belgisi de bu ortak görüşü dile getiriyor. Ama bununla, salt propaganda belgisiyle yetinilmedi. Bugünden ne için savaşmalı sorusuna da yanıt verildi. Askersel diktatörlüğe, onun anti-demokratik baskı ve uygulamalarına karşı, bir dizi güncel yakıcı istem ve ivedi savaşım hedefi yine ortaklaşa öne sürüldü:

* "Abdullah Baştürk, arkadaşları ve tüm demokratlar serbest bırakılsın"
* "Türkiye'de demokratik hak ve özgürlükler yeniden kurulmalı."
* "Kürt halkı üzerindeki ırkçı, şoven baskılara son."

Dortmund yürüyüş-mitingini düzenleyen, "Türkiye'li Demokratlarla Dayanışma Girişimi.', Türkiye'li demokratlarla dayanışmalarını, FAC hükümetine yönelik bir dizi istemle somutluyor. FAC demokratları:

* "Askeri cuntaya yapılan her türlü yardım hemen durdurulsun."
* "Türkiye'de baskıya uğrayan demokratlardan yana aktif girişim."
* "Faşist 'Bozkurtlar' ve yan örgütleri, özellikle 'Türk Federasyonu' derhal yasaklansın, tüm bilinen

▶ Arkası 7. sayfada

TKP'nin Sesine kulak ver

Hergün **saat 5'de** 25m, 11820kHz
Saat 7, 9, 11, 13, 17, 19'da 31m, 9585 kHz
Saat 21, 23, 01'de 49m, 6200kHz
Pazar günleri bunlara ek olarak saat 15'de 31m 9585kHz

Savaşan yığınlardır

TKP MK Plenumu, "yığınlar arasında günlük çalışmalarda yeni bir yaklaşım gerekiyor" dedi. Yasal olanaklar daraldı. Yığınların devrimci aktifliğinde gözle görülür bir yükselme yok. İlerici güçlerin konumları zayıfladı. Parti ağır saldırılarla karşı karşıya. Bu durumda, yığınlar arasında çalışma sorunu üzerinde özel olarak durmaya değer bir sorun mudur? Evet! Plenum tam da böyle bir durumda bu soruna doğru yaklaşımın büyük önem taşıdığını vurguladı. Komünistlerin tarihsel iyimserliğinden yola çıktı.

Partimiz son yıllarda yığınlar arasında çalışmada zengin deneyler kazandı. Komünistler, girişkenlik ve yaratıcılıkla yığınlarla sıcak bağlar kurdular. Yığınların TKP'ye olan güveni arttı. Plenum bu deneyler temelinde partinin yığınlar arasındaki çalışma stilini geliştirici kararlar aldı.

Plenum, çalışmalarda yer yer görülen kimi yanlışların, örneğin yığınların sosyal psikolojik durumlarını yeterince önemsememenin, yığın örgütleriyle partiyi yer yer birbirine karıştırmanın, ezilen tüm sınıf ve katmanlar içinde çalışmak yerine kolay yere sıkışıp kalmanın, yığın örgütlerinde bağlaşıklarımızla kimi zaman gereksiz sürtüşmelerin, ancak yığın çalışmasına doğru bir yaklaşımla giderilebileceğini saptadı.

TKP'yi öteki politik partilerden ayıran temel özellik, onun yığınlara bakışı, yığınları nasıl gördüğüdür. Lenin, tarihi, tarihsel ilerlemeyi yığınların yarattığını, temel, köklü dönüşümleri yığınların gerçekleştirdiğini söyler. Yığınlar tarihin ve onun lokomotifi olan devrimlerin öznesidir. Devrimci sürecin gerçek sahibi onlardır. Sonucu yığınlar belirler, her aşamada son sözü onlar söyler.

Tarihte tüm devrimler, örgütlü, bilinçli ve coşkulu yığınların eseri oldu. İşte yığınlarla parti arasındaki diyalektik bağ buradadır. Partinin görevi yığınların bu duruma gelmesine, işçi sınıfının tarihsel misyonunu yerine getirebilmesine yardımcı olmaktır.

Komünist Enternasyonal'in ikinci kongresinin özel kararında şöyle deniyor: "Parti işçi sınıfının öncüsü elinde bir araçtır, işçi sınıfının tümünü ve bağlaşıklarını harekete geçirme aracıdır." İşçi sınıfının öncüsü onun en ileri kesimidir. Parti bu kesimden oluşur. Onun elinde, sınıfı bağlaşıklarıyla birlikte devrime götürme aracıdır.

Savaşan yığınlardır. Plenum bunun altını çizdi. Partiyi yığınların yerine geçirmemeliyiz. Tersine komünistin görevi, yığınların günlük savaşımına yardımcı olmak, bu savaşlar içinde onlardan öğrenmek ve onlara savaşın her adımında doğru yolu göstermektir. Lenin, öncü müfreze, yığınları birleştirmek, onların çıkarlarını doğru ifade etmek, örgütlenmesini sağlamak, en iyi unsurlarını kazanmak için yığınlar arasında çalışır, diyor. Yığınların kendi nesnel çıkarlarını görebilmelerini sağlamak, amaçları herkesten daha iyi formüle edebilmek, yığınlara nasıl savaşım vermeleri gerektiğini öğretmek, savaşmalarına yardımcı olmak! Komünistin ötekilerden farkı, bu savaşıma en önde katılmak ve doğru yolu göstermektir.

Partimiz yığınların güvenini böyle kazanıyor. Yığınlar bizim kendilerinden farklı, ayrı, özel çıkarlarımız olmadığını eylem içinde gördükçe yığın bağlarımız gelişiyor, parti güçleniyor. Görüşlerimizin, önerdiklerimizin kendi çıkarlarına uygunluğunu gördükçe, yığınlar savaşıma daha çok katılıyor.

Yığınları devrimin yapıcıları olarak görmeyen her görüş, "sol" ya da sağ sapmaya yönelir. Örneğin Yürükoğlu. O, "herşeyi kadrolar belirler" diyor. Ama, yığınları özne değil, nesne olarak görüyor. Bu anlayışla, "her şeyi lider belirler" de diyebilirdi. Açıktır: kadro da lider de vazgeçilmezdir. Belirleyicidir, ama ne için? Yalnızca devrimi yapacak yığınların bu duruma gelmelerine yardımcı olmak için!

"Sol" oportünizm, yığınları kör sayar, küçük görür. Yığınlar adına kendisi savaşmak, yığınları yedeğine almak ister.

Sağ oportünizm ise, yığınlardan yalnızca "oy" ister. Onları seçim sandığına kazanmaya çalışır. ona göre, yığınlar gerçekleri kendiliğinden görür. Partinin öncülüğü gereksizdir.

Biri partiyi yığınların yerine, öteki yığınları partinin yerine koyar. Böylece yığınlara, yığın hareketine yarar değil, zarar verirler. Oysa komünist, yığınlardan özel hiçbir şey istemez. Tersine onların kendisinden yol göstermesini istemelerini sağlamaya çalışır.

Yığınları nasıl kazanırız?

Lenin, "yığınları nasıl kazanırız?" sorusuna, "onların bulunduğu her yerde çalışarak" yanıtını verdi. Çalıştıkları, oturdukları, okudukları her yerde! Yalnız işçi sınıfının değil, tüm ezilenlerin arasında!

Yığın örgütleri! Yığınların aktif kesimleri buradadır! Komünistler bu aktif kesimlerin çoğunluğunu demokrasi savaşımına ve devrime kazanmak için yığın örgütlerinde çalışır. Onun için bizim amacımız bu örgütleri "ele geçirmek" olarak tanımlanamaz. Bizim böyle özel bir amacımız yok. "Yan örgütler"imiz de yok. Bizim örgütümüz partidir!

Komünist, yığın örgütünde onun tüzüğü çerçevesinde çalışır. Orada öncü bir rol oynamaya, bunu kazanmaya çalışır. Bunu yığın örgütünün egemen güçlerden bağımsız olması, örgüt içi demokrasinin sağlanması, tabanın çıkarı için örgütlü savaşımın en geniş yığını kapsaması için çalışarak yapar. Komünistlerin ilkesi "takımın en iyi oyuncuları" olmaktır. Özel çıkarlar peşinde koşmadıkları için yığının güvenini kazanırlar. Komünistler örgütleri ele geçirmez, yığınlar onları bu sınavı başardıkları ölçüde seçerler. Dışımızdakilere, bizimle çalışmanın iyi olduğunu, kendi yararlarına olduğunu eylem içinde kavratıyoruz. Devrimci olmadığı için kimseyi eleştiremeyiz, tersine onları bizimle birlikte devrimci savaşıma çekmeliyiz.

Devrimci olmayan örgütler içinde çalışmak oportünizm ve reformizim tehlikesini içerir. Uzun yıllar böyle çalışsak bile devrimci olduğumuzu unutmayacağız! Sonra, bir örgütte kazandığımız yer, kendimizin değil, yalnızca partimizin o örgütteki yeridir.

TKP MK Plenumu, dikkatleri her şeyden önce bağlaşıklık, cephe sorununa çevirdi. Bu da, yığınlara bakış açımızla bağlıdır. Komünistler proleter olmayan yığınlar içinde, onlara işçi sınıfı ile bağlaşıklığın zorunlu olduğunu kavratmak için çalışıyorlar. Onlara, "Komünist Manifesto" da altı çizileni, "işçi sınıfının kendisiyle birlikte tüm ezilenleri de kurtaracağı"nı, kendi çıkarları için işçi sınıfı ile birleşmeleri gerektiğini gösteriyorlar.

Cephe için çalışmak aynı zamanda yığınların gücünü birleştirmek için çalışmaktır. Öteki politik güçlere kendi dayandıkları tabanın çıkarları için bir araya gelmeyi öneriyoruz. Bunun için birlikte savaş programı yapmak, tabanda eylem birliği sağlamak istiyoruz.

Yeni koşullar işçi hareketinin yükselme döneminde olduğundan çok daha zor. Örgütsüz bırakılan yığınları toparlamak, örgütlemek, yığınların olduğu her örgütte çalışmak gerekiyor. Gerici askersel diktatörlük koşullarında geniş bir yığın hareketinin ortaya çıkması ütopya değildir.

N. Gürel

Askı Kararı

Uluslararası Hür Sendikalar Konfederasyonu'nun Türk-İş'in üyeliğini askıya alma kararı anlamlı ve öğretici. Karar sadece Şide'nin durumu nedeniyle alınmadı. UHSK Türk-İş'i "gerçek sendikal anlayışla hareket etmemek ve işçi haklarına yeniden işlerlik kazandırılması konusunda savaşım vermemekle" suçladı. Takkeci 'nin 52 DİSK yöneticisinin idamını istemesinden altı gün sonra toplanan UHSK Yönetim Kurulu, Türkiye'de insan haklarının, sendikal demokratik hak ve özgürlüklerin çiğnenmesini protesto etti. DİSK yöneticilerinin serbest bırakılmasını, işkencelerin durdurulmasını, demokrasinin kurulmasını istedi. Kimi basın bilerek olayı böylesine kapsamlı bir biçimde yansıtmadı. Kimisi sansür nedeniyle yayınlayamadı. Bazı Türk-İş yöneticileri diğerlerinden sakladılar. Türk-İş yönetimi örgüt üyelerine doğrudan hiç bir bilgi vermedi.

İşçi, sendika ve insan haklarının, demokratik özgürlüklerin çiğnenmesi karşısında kayıtsız kalmakla suçlanan Türk-İş yönetimi, böylelikle UHSK'nun da daha gerisinde kalmıştır.

Türk-İş'in genelde izlediği askersel diktatörlükle uzlaşma politikasını, bu örgüt içindeki en gerici çevrelerin etkinliğinden ayrı düşünmeye olanak yoktur. Faşizm yanlısı Kaya Özdemir ve Orhan Erçelik ekibinin Türk-İş'i daha da geriye çekmek için özellikle devirmeden bu yana büyük hareketlilik içine girdikleri gözden kaçmamıştır. Önümüzdeki yıl Genel Kurulu toplanacak olan konfederasyonun yönetimine tam anlamıyla egemen olmak amacıyla yeni konumlar elde etmek istiyorlar. Özdemir, UHSK sorunundan da yararlanarak Şide'nin yerini kapmayı hedefliyor. Şevket Yılmaz gibi kimileri, kendilerini sosyal demokrat diye niteleyen sendikacılar daha kıpırdamadan onların üstüne yürüyor. Yüksek Hakem Kurulu sultası altında ezilen bilinçli-bilinçsiz tüm üye işçilerin kafasında sorular birikiyor: Şide'nin gözleri bakanlık koltuğundan başka bir şey görmeyecek mi? Denizcier, kendisini Türkler'in cenazesine katılmaya iten nedenleri ve ortamı unuttu mu?

Askı kararı ile yalıtlanan Türk-İş üyeleri değildir. Yalıtlanan Türk-İş yönetimidir. Şide'yi kızdıran sesler "cılız sesler" değildir. Güçlü seslerdir. Bu, uluslararası işçi sınıfının Türkiye'deki sınıf kardeşleriyle dayanışmanın, UHSK'nun pragmatik prizmasından yansıyan sesidir. Gerçekte bu, binbir baskı altında tutulduğu için yükselemeyen Türkiye sendikal hareketinin sesidir. Aralarındaki görüş ayrılıklarına karşın tüm bileşenleri ile (DSF, DEK, UHSK) uluslararası sendikal hareket, DİSK, Türk-İş üyelerinin, işçi sınıfımızın ezici çoğunluğunun yakıcı özlem ve istemlerini dile getiriyor ve aynı zamanda Türk-İş'in önüne koyuyor. Türk-İş'in ve üye sendikaların her düzeydeki yöneticilerinin önünde iki seçenek vardır. Ya sağcı askersel diktatörlükle uzlaşarak işçi ve sendika haklarının ezilmesine göz yummak, ya da uluslararası sendikal hareketten de güç alarak direnmek, işçi haklarını tutarlılıkla savunmak.

Ortak hedefler

▶Başı 5. sayfada

Türk faşistleri sınır dışı edilsin."

* "Türk ve Kürt demokratları için sığınma hakkı sınırlandırılamaz."

istemlerini öne sürüyor. Böylece Türkiye'li demokratlarla dayanışmanın FAC'deki somut, ivedi görevlerini, savaşım hedeflerini açıklıyor. Bu istemler Türkiye demokrasi ve barış güçlerinin cuntanın anti-demokratik baskı ve uygulamalarına, faşist harekete, emperyalizmin çok yönlü baskı ve dayatmalarına karşı tüm ülkelerle, ulusal çıkarlarımızla uyumlu, eşit haklı ilişkiler kurmak için verdiği savaşıma önemli bir katkıdır. Türkiye demokrasi güçleri, uluslararası dayanışmanın somut canlı örneğini veren Alman Komünist Partisi ve öteki FAC demokrasi güçlerini selamlıyor. Onların FAC emperyalizmine karşı yükselttiği bu istemler uğrunda verdiği savaşıma büyük değer biçiyor.

Tutukevi

▶Başı 2. sayfada

karşı uyanık, duru bir bilinçle savaş... Görüş ayrılıklarını bir yana bırakarak, solun, demokrasi güçlerinin birliğini sağlayarak savaş... Tarih komünistlerin demokratların en zor koşullarda, zindanlarda sürdürdükleri savaş destanlarıyla doludur. TKP'nin tarihi de böyledir. Bu mirası zenginleştirelim.

•Nereye Oturacak?

Ali Koçman, Ocak 1981'de TÜSİAD Genel Başkanlığına seçildi. Türkiye'nin en büyük taşımacılık (deniz ve kara) filolarından KOÇ-TUĞ Nakliyat A.Ş.' nin en büyük hissedarı. Tavukçuluk yaparken kısa süre içinde böyle bir filoya nasıl sahip olduğu karanlıktır. Koçman, MHP iddianamesinin 391. sayfasında belirtildiğine göre MHP'ye para yardımı yapan işadamlarından biridir. Ağustos ayı başında Danışma Meclisi üyeliği için başvuruda bulundu. MHP elebaşları ile birlikte sanık sandalyesinde oturması gerekirken, Kurucu Meclis koltuğuna kurulmaya hazırlanıyor.

Bakalım Koçman nereye oturacak...

Davacı halkımızdır

Türkeş ve MHP'li azılı faşistlerin bir bölümü, halkımızın, faşizme karşı olan güçlerin savaşım ve direnişiyle sonunda sanık sandalyesine oturtuldu. MHP saflarında, yandaşlarında panik, gizli-açık uzlaşma arayışları, tehdit ve saldırganlık, hep birlikte sürüyor. MHP davası, "haksızlığa uğramış milliyetçilerin" propaganda kürsüsü yapılmak isteniyor. Böylesi bir ortamda başta Yürükoğlu, kimi "sol" grupçuklar "bırakın faşistler birbirini yesin, devrimcileri ilgilendirmez" diyor. Gerçekte MHP davasını geçiştirmek, dahası, en gerici güçleri harekete geçirerek rejimi daha da geriye götürmek isteyenlere meydanı boş bırakmayı öneriyorlar. "Cennet adası devrimcileri", MHP davasının demokrasi ve barış savaşımını yükseltmek, baş düşmanı yalıtmak açısından taşıdığı olanakları kullanmadan, kağıt üzerinde devrimcilik oynuyorlar.

Tarihi ve devrimleri yapan gerçek gücün halk yığınları olduğunu kavrayamamak, "sol"culuk hastalığı komünistlerden uzaktır. Halkımızı ilgilendiren her şey komünistleri de ilgilendiriyor. MHP davası her şeyden önce halkımıza kan kusturan faşist katiller çetesiyle halkımız arasında bir davadır. Davacı halkımızdır. MHP davasını küçümsemek, halkımızın davasını küçümsemektir. Şimdi, komünistlerin görevi bu davada son sözü halkımızın söylemesine yardım etmektir.

MHP davası, ordu içindeki ve dışındaki en gerici, faşizm yanlısı güçlerle, onların dışında kalanlar arasındaki çelişkiyi keskinleştiriyor. Halkımızla birlikte bu çelişkiyi daha da derinleştirmek, MHP'ye karşı olan en geniş demokrasi güçlerini birleştirmek görevini küçümsemek devrimci bir tutum mudur?

MHP davası, egemen sınıfların, özellikle işbirlikçi tekellerin MHP'yi, faşist katilleri, terörü, besleyip kullandığını en geniş yığınlara apaçık göstermek olanağını veriyor. Bu olanaktan yararlanmadan, bu sınıfsal güçlerin çıkarına politikalar uygulayan gerici askersel diktatörlüğün ne faşist hareketin, ne de terörün kaynağını kurutamayacağını yığınlara kavratmadan, cuntayı devirip devrim yapmaktan söz etmek lafazanlıktır.

MHP davası, barış düşmanı güçlerin ilericilere, komünistlere, Sovyetler Birliği'ne, sosyalist ülkelere yönelik kampanya ve saldırısını boşa çıkarma olanağı veriyor. Komünistler MHP davasını işte böylesi yaşamsal ve devrimci amaçlarla önemsiyor.

MİLİTANLARDAN

«İşçinin Sesi»- «Tercüman» eylem birliği

Düşman partimize dört bir yandan saldırıyor. Demokrasi güçlerine karşı anti-komünist kampanya eşliğinde yürütülen saldırılarda, partimiz de yaralar aldı. "İşçinin Sesi" grubu da düşmanla birlikte saldırıyor: 164. sayısı tam bu tür saldırılarla dolu.

Tercüman "TKP ezildi" yalanına sarılıyor. "İşçinin Sesi" de "TKP' de gruplar birbirini tasfiye ediyor" yalanları ile hayali gruplaşmalar uydurarak saldırıyor partimize.

Terörizm karalamasının tutmadığını gören düşman, partimize karşı şimdi de düzmece casusluk masalları sürüyor ortaya. Aynı anda bunlar da, Tercüman'ın Göze'si ile bir ağızdan, "TKP'ye dışardan hazır para gelir" diye yazıyorlar dergilerinde. "Çeşitli sosyalist ülkelerde eziyet gören yaşlı partililer" den söz ederek, sosyalist ülkeleri bir toplama kampı gibi göstermek isteyen mantıkla bir kefeye düşüyorlar. Nazlı Ilıcak'ların, Soljenitzin'lerin ağzı ile konuşuyorlar.

İşkence altındaki bir insanı alay konusu etmekten daha iğrenç bir şey var mı? "İşçinin Sesi", "Bir Menşevik işkencedeyken..." diye sözümona espri yapıp işkence altındaki insanlarla alay ediyor. Yiğitçe işkenceye göğüs geren yoldaşlarımızın moral gücüne saldırıyor, işkencecilerin işini kolaylaştırmaya çalışıyor.

Yoldaşlar, bu yaratıkların böylesine alçalması onlara duyduğumuz nefret ve tiksintiyi artırmaktan başka işe yaramıyor. Partimizin bir temel örgütü olarak, bu parti düşmanı gruba karşı daha yoğun savaşım verilmesini merkez organımız Atılım'dan istiyoruz. Komünist selamlar.

Ankara'dan bir temel örgüt

Karısını isteyen silahını getirsin

Sağcı askersel diktatörlük Diyarbakır, Siirt, Mardin'e bağlı ilçe ve köylerde silah aramak bahanesiyle halka yönelik baskıları terörü artırarak, bölücülüğün daniskasını yapıyor.

Karacadağ'ın Yarankoz köyünde, "siz söylerseniz silahları getirirler" diye yaşlılara baskı yapıldı, köyün en yaşlısı seçilip dövüldü. Çınar köyünde sivil elbiseler giyip köyün kadınlarını dağa kaçırdılar. "Karısını almak isteyen silahını getirsin" dediler. Köylüler eşlerini kurtarmak için borçlanıp silah almak zorunda kaldı. Silah getirmeyen köylüler dövüldü. Aynı baskılar Diyarbakır'ın merkez köylerinden Kadıköy'de de oldu. Silvan'da Orhan yüzbaşının yönettiği baskında dövülen iki yurttaş hastahaneye kaldırıldı, birisi komaya girdi, diğerinin bacağı kırıldı. Çermik'te, komando yüzbaşı Orhan Şahin halka kan kusturuyor. Bu yüzbaşının AP'li toprak ağası Ensarioğlu ile ise arası çok iyi. Ağa, yüzbaşıya ve komandolara ziyafet çekiyor. Kulp'un Haçek, Heradan, Zeydalan, Duhul köylerine yapılan baskınlarda köylülerden zorla para toplandı, silah istendi. Köylüler dövüldüler. Siirt'e bağlı Eruh'ta, silah arama bahanesiyle Koçerler'e (Kürt göçebeleri) yapılan baskında, yaşlı bir yurttaş dayak ve işkenceden öldü.

Baskı, zorbalık, işkence, gözaltında hapishanelerde de sürüyor. Tutuklular aileleriyle görüştürülmüyor. KUK'lu olduğu gerekçesiyle tutuklanan bir kişiden işkence yapmamak için 1,5 milyon lira istendi.

Şimdi soruyorum, bu, "bölücülükle savaşıyorum" diye bölücülük yapmak, "terörizmle savaşıyorum" derken halka terör uygulamak değil de nedir?

Baran M. - Diyarbakır

İki el bir baş içindir

Ben, sözleşmesi henüz dayatılmış Türk-İş sendikalarından birisine üyeyim. Türk-İş Yönetim Kurulu'nun son açıklaması işyerimizde önce sevinç yarattı. "Eh" diye düşündük, "artık konfederasyonumuz bu Yüksek Hakem Kurulu rezilliğine karşı çıkıyor, istediğimiz gibi toplu sözleşme yapabileceğiz." Ama tartışmayı sürdürünce, gördük ki, kazın ayağı başka. Türk-İş toplu sözleşme yapsa bile, uyuşmazlıklar yine YHK'na gidince, DİSK'e üye kardeşlerimizin sözleşmeleri yine YHK'da bağlanınca, durum bugünkünden pek de farklı olamayacak. YHK'nun DİSK üyeleri için dayattığı zamlar ve koşullar, biz Türk-İş üyelerine sözde "özgür" toplu sözleşmelerde işverenlerin dayattığı düzey olacaktır. Emsal olacaktır. Kabul edilmezse iş gene YHK'nun insafına kalacaktır. Bu nedenle YHK'nun DİSK için de ve toplu sözleşmelerin bütün aşamalarında devreden çıkması gerekir. Hepten kalkması gerekir. DİSK üyelerine sahip çıkmamak, Türk-İş üyelerini de işverenlerin insafına bırakmaktır. Bütün bunlara karşı DİSK'li, Türk-İş'li işçilerin birliği gerek. İki el bir baş içindir.

Hüsnü A. - İstanbul

Kürt yoksa Tercüman niye

Burjuva basını, "Diyarbakır sıkıyönetim mahkemelerinde Türkçe bilmeyen yurttaşlar için tercüman kullandı" diye haberler verdi. Kimdi bu yurttaşlar? Neden Türkçe bilmiyorlardı? "Suçları" neydi?

Cunta "Kürt yok" diyor. "Bunlar yurttaşlar arasına ayırım sokuyor, ülkeyi bölüyorlar" diyor. "Bölücülük" savıyla binlerce Kürt yurtseveri tutuklanıyor, işkencelerden geçiriliyor. Ağır cezalar isteniyor bu insanlar hakkında. İşkencelerde yaşamlarını yitiriyorlar. Ve sonra, yargılamalarda, Türkçe bilmedikleri için tercümana başvuruluyor.

Soruyoruz: Türkçe bilmeyen bu insanlar hangi dili konuşuyor? Yanıtını bütün Türkiye halkı biliyor: Kürtçe. Peki, Kürt yoksa, Kürt dili nereden türedi?

"Kürt yok", "bölücülük var" gibi savlar artık sahiplerinin ayaklarına dolanıyor. 12 Mart'ta "Bu memleket hıyar mıdır ki böleyim!" diyen terzi Niyazi Tatlıcı ustanın dediği gibi, cuntacı baylar, ülkeyi hıyar mı sanıyorsunuz? "Kürt yok" demekle asıl bölücülüğü siz yapmıyor musunuz? Kürt halkına uyguladığınız baskı ve terörle Türk ulusunun onurunu zedeliyorsunuz. İki kardeş halkı birbirine düşman etmek istiyorsunuz.

Diyarbakır Sıkıyönetim mahkemelerinde tercümana başvurmak cuntanın kendi savını kendinin yalanlamasıdır, bölücü olduğu ileri sürülen demokratların aklanmasıdır... Buna karşın, verilen her hapis cezası Kürt ulusunun haklı isteklerine yöneltilmiş şovenist bir saldırı olacaktır.

Kürtler kendi dillerinde konuşmak istiyor. Ama yalnız yargılanırken değil. Eşit haklı yurttaşlar olarak doğup büyüdükleri topraklarda özgürce yaşarken

Selami C. - Siirt

● Zehir hafiye

Ankara 3 numaralı Askersel Mahkemesinde yapılan Acilci'lerin duruşmasında savcı sanıkların "komünistliğine" delil olarak, "duruşmada işkenceye uğramış ve yaralı gibi gözükerek, yurt dışındaki komünistlere televizyon kamerasıyla mesaj yollamalarını" gösteriyor! Keskin zeka küpüne zarar! Bu kafa, fiyat artışından söz edeni, hastahane kapısında beklemekten yakınanı komünistlikle suçlayan o en gerici, o içi örümcek tutmuş kafadır.

AÇIKLAMA

Türkiye Komünist Partisi Merkez Komitesi Plenumu Toplandı

TKP MK Plenumu toplandı. Plenum, uluslararası durumu, 12 Eylül askersel devirmesinden bu yana ülkemizdeki politik gelişmeleri görüştü. Politbüro'nun raporunu, partinin politikasını onayladı. Gerici askersel diktatörlüğe karşı savaşımın ivedi görevlerini saptadı. Partinin bu gün karşı karşıya olduğu saldırı koşullarında kadroları koruma önlemlerini gözden geçirdi. Gündemdeki tüm sorunlara ilişkin kararlar oybirliği ile onaylandı.
MK'nin derin gizlilik ve yoğun tutuklamalar altında Plenumu toplaması, anti - komünist saldırıya Türkiye işçi sınıfının devrimci yanıtıdır. Merkez Komitesi'nin leninci birliği her zamankinden daha da güçlendi. Plenum, parti sıralarındaki birliğin daha da pekişmesini, parti üyelerinin devrimci iyimserlikle gözlerini geriye değil, ileriye çevirmelerini sağlayacaktır. Plenum partimizin, uğranılan tüm kayıplara karşın, ileriye doğru yeni ve güçlü bir atılım yapabileceğini vurguladı. Parti yönetimini güçlendirdi. Plenum, TKP'nin bu zor koşullarda da kongre toplayabileceğini kanıtladı. Politbüro'yu 5. Kongre hazırlıklarını tamamlamakla görevlendirdi.
MK plenumu, dünyanın yaşadığı çok kritik bir dönemde toplandı. İnsanlık , barış mı, savaş mı sorunuyla yüzyüzedir. Barış ve silahsızlanma için savaşımın başını Sovyetler Birliği, sosyalist ülkeler topluluğu çekiyor. MK Plenumu , SBKP'nin 26. Kongresi'nin somut barış önerilerinin Türkiye halkının çıkarlarını da yansıttığını açıkladı. Bunun karşısında nükleer silahlanmaya hız veren emperyalizm, özellikle yeni atom roketleri, nötron bombası üretimine geçen Amerikan emperyalistleri, Reagan Hükümeti yer alıyor. Bu güçler uluslararası durumu sertleştiriyor. Bir termonükleer savaş insanlığı yok edecektir. Türkiye de bunun dışında kalmayacaktır. Halkımız daha şimdiden NATO'ya bağımlılığın yükünü acı bir biçimde ödüyor. İşsizlik, yoksulluk, zorbalık en başta ABD emperyalizmine bağımlılığın, NATO'culuğun sonuçlarıdır. Barış için savaşım, genel ulusal çıkarlar için savaşımla dempkrasi ve toplumsal ilerleme için savaşımla sıkı sıkıya bağlıdır. Plenum en geniş çevreleri barış hareketine kazanma görevini partinin önüne koydu.
MK Plenumu, sağcı askersel diktatörlüğün ilerici güçler üstündeki baskılarını olağanüstü sertleştirdiği koşullarda toplandı. Bir yıla yakın süre içinde, cunta, hiç bir ulusal sorunu çözemedi. Egemen güçlerin, bunalımdan süngü zoruyla da çıkamadıkları her geçen gün daha iyi anlaşılıyor. Cuntanın tutumu temel doğrultusu bakımından emperyalizm ve işbirlikçi tekelci burjuvazinin çıkarlarını yansıtıyor. Bu politika bir yandan milyonlarca emekçi için, orta katmanlar, tekelci olmayan kapitalistler için ağır sonuçlar doğuruyor. Öteyandan bu politika, yerli - yabancı tekellere büyük vurgunlar sağlıyor. Bu politika cuntanın içindeki ve dışındaki en gerici , en militarist ve amerikancı ögelerin konumlarını güçlendiriyor.
Ekonomik bunalım sürüyor. Emperyalistlerin, başta ABD'nin ülkemiz üstündeki baskıları daha da artıyor. NATO'nun yeni gerginlik stratejisi çerçevesinde topraklarımızı Amerikan "çevik kuvvetleri" için kullanma yönünde dayatmalar sürüyor.
Emperyalizmin ve en gerici, işbirlikçi tekelci çevrelerin kışkırttığı terörizm kuşkusuz bugün geniş ölçüde önlenmiş bulunuyor. Ne ki cunta ilerici güçler üstündeki baskıları giderek yoğunlaştırıyor. Bu güçlere karşı işkence, yığınsal tutuklamalar, faşizme özgü yöntemler kullanılıyor. MK Plenumu, TİP, TSİP gibi işçi partilerine, CHP'ye, Kürt demokrat örgütlerine, DİSK, TÖB - DER, KÖY - KOOP gibi işçi, köylü ve öğretmen örgütlerine, İGD, Genç Öncü, İKD gibi gençlik ve kadın örgütlerine yönelik saldırıları sert bir biçimde kınadı. Bu yurtsever örgütlerin ve partilerin terörizmle hiç bir ilgisi olmadığını kamuoyu iyi biliyor. Plenum, cuntanın çağırdığı sözde " Kurucu Meclis"in demokratik bir meclis olmadığı saptadı. Cunta, gerçekte kurduğu gerici diktatörlüğü sözde " yasallaştırma ", parlamenter bir örtüye gizleme çabasındadır.
Emperyalistlerin ve işbirlikçi tekelci burjuvazinin dayatmaları, cunta ve çevresinde ayrılıklar yaratıyor. Cuntanın en gerici ögeleri, onların destekçileri ülkemizi Amerikan emperyalizminin güdümünde serüvenlere itmek isitiyor. Gerici çevreler anti - komünizmi, anti - sovyetizmi yoğunlaştırıyor. Bir avuç tekelci vurguncunun çıkarları adına halkımızın derin yoksulluğunu koyulaştırmak yolunda çabalarını artırıyor. Binlerce yurttaşın kanına giren ve ülkeyi faşizmin karanlığında boğmak için erki ele geçirmeye yeltenen faşist MHP, gerici basında savunuluyor. Kimi konularda cunta ve çevresindeki belirli kesimler, ABD emperyalizminin , işbirlikçi tekellerin dayatmalarını tümüyle uygulamıyor, gericilikle liberal burjuvazi arasında sallantılı bir tutum izliyor. Bu durum cuntanın çelişkili " dengeci " politikasında yansıyor.
Askersel diktatörlük koşullarında da savaşımdan bir gün bile geri durmayan TKP, gericiliğin yeni bir saldırısına uğradı. Plenum, partinin uygulamalarında görülen eksikleri ve yanlışları ele aldı, eleştirdi. Bunları ortadan kaldırma yollarını belirledi. Parti örgütlerimiz yaralar aldı. İllegal çalışma ilkelerini her zaman eksiksiz uygulayamamak polisin saldırısını kolaylaştırdı. Partiye saldıran "sol " oportünist " İşçinin Sesi " grubu da tutuklamalara ortam hazırladı. Bu grubun başındakiler öteden beri parti gizliliğini açığa vurarak partiye hıyanet etti. Binlerce ilerici insana ağır işkenceler altında TKP üyeliği kabul ettirilmek isteniyor. Kaba anti - komünist kışkırtmalarla yurtseverler faşist nitelikli 141 ve 142. maddelere göre yargılanmak isteniyor. Burjuva basınına sızdırılan çoğu kez yalana dayalı haberler yalnızca parti üyelerini şaşırtmak ve inançlarını sarsmak amacını güdüyor. Ne ki cunta TKP'ye karşı giriştiği saldırıda amacına ulaşamamıştır. Partinin yönetici kadrolarını ve sağlam çekirdeğini yok edememiştir. TKP, gericiliğin en barbarca saldırılarına karşın yaşıyor. Hiç bir güç Türkiye proletaryasına canıyla, kanıyla bağlı TKP'yi yok edemez. Hiç bir güç ulusal çıkarların en tutarlı savunucusu TKP'yi çökertemez.
MK Plenumu, tüm ulusal demokratik güçlerin birleşmesiyle cunta rejimine son verilebileceğini vurguladı. Ulusal, demokratik geçici devrimci bir hükümet kurmanın, devleti demokratikleştirmenin, anti - emperyalist, anti - tekel dönüşümleri gerçekleştirme zorunluğunu belirtti. Demokratik bir " Kurucu Meclis " için seçimlere böyle bir hükümetle gidilebileceğini açıkladı.
Plenum tüm parti kadrolarının dikkatini herşeyden önce, anti - emperyalist, anti - faşist, anti - tekelci, anti - şovenist güçlerin tek cephesini gerçekleştirme sorunlarına çevirdi. İşçi sınıfının, emekçilerin, tüm halkımızın önünde duran ertelenmez görev, en geniş ulusal demokratik güçleri birleştirmektir. Daha bugünden emperyalist baskılara, tekellerin amansız sömürüsüne, cuntanın baskılarına karşı, barış, demokrasi ve toplumsal ilerleme uğrunda savaşmaya yetenekli önemli güçler ortaya çıkıyor. Yığınlarda 12 Eylül devirmesi karşısında desteğin yerini ikircim, ikircimin yerini hoşnutsuzluk alıyor.
Plenum, cuntanın demokratik hak ve özgürlüklere yönelik saldırısına karşı koymakta ikircim gösteren çevrelere uyarıda bulundu. Öteyandan bugünkü askersel diktatörlüğü faşist olarak niteleyen yada cunta içinde ve çevresindeki çelişkilerden yararlanmayı yadsıyan, bu çelişkileri önemsiz sayan görüşleri de eleştirdi.
Bugün cunta karşısında ikircimli tutum alan atatürkçü güçlerle reformist çevrelerle, dinsel anti - emperyalist kesimlerle eylem birliği olanakları vardır. Kürt ulusal hareketinin belirli bölümlerini eylem birli-

ğine kazanmak olanaklıdır. Plenum, cephe sorunlarını ele alırken, partimizin kemalizm, ordu ve dinsel çevreler üstüne görüşlerini geliştirdi. Yurtsever subaylarla halk hareketinin bağlaşmasının önemini vurguladı.

Plenum özellikle işçi partileriyle eylem birliğini güçlendirme ve politik perspektifinde kalıcılaştırma istemini belirtti. DİSK ve Türk - İş üyeleri arasında birlik sendikal hareketin gündeminde baş yeri alıyor. Anti - emperyalist demokratik geniş bir gençlik hareketi yaratmak görevi özveriyle direnen ilerici gençlerin önünde duruyor.

TKP, ABD'nin "çevik kuvvet" planını, NATO'nun roket politikasını boşa çıkartmak, NATO'dan çıkmak, topraklarımızdaki atom yığınaklarını, emperyalist saldırı üslerini kaldırmak için savaşanlara destek veriyor. TKP, bir avuç işbirlikçi tekelin, birbiriyle kaynaşan yerli ve yabancı endüstri ve banka sermayesinin tüm devlete sınırsız egemen olmasını önlemek, emekçilerin yaşam koşullarını iyileştirmek için savaşanlarla omuz omuzadır. Cuntanın ilerici güçler üstündeki baskılarını geriletmek, kapatılan sendikaların açılmasını, faşizme karşı tüm politik partilerin üstündeki yasakların kaldırılması, yurtsever, demokrat tutukluların serbest bırakılması, gerçek bir demokrasi için savaşan herkese TKP elini uzatıyor, onlarla birlikte savaşıyor.

MK Plenumu, partinin durumunu inceledi. Herşeyden önce, örgüt ve kadrolarını korumak, yeni koşullara uygun savaş araçlarını, biçimlerini, yöntemlerini geliştirmek için gereken önlemleri aldı. Parti yaşamından " sol " sekterliğin tüm izlerini silmek, komünistlerin yığınlar arasında çalışma stilini düzeltmek, yığınların olduğu her yerde en gerici yığın örgütlerinde bile çalışmak, buralarda yığınları örgütlemek için atılması gereken adımlar saptandı. İlkesel ama esnek ve ayırımlı bir politika , en geniş bağlaşıklık sistemi, yığınlar arasında doğru bir çalışma stili, örgüt ve kadroların korunması, tartışmaların ağırlık noktalarını oluşturdu. Plenum, tüm ajitasyon, propaganda organlarımızı MK'nin bu çizgisini daha başarılı, daha aktif biçimde yığınlara, kadrolara benimsetmekle görevlendirdi.

TKP MK Plenumu, zindanlarda, işkence altında, partimizin, Türkiye işçi sınıfının onurunu dimdik ayakta tutan yoldaşlarımızı, komünist partisi üyeliğiyle suçlanan binlerce yurtsever ilerici dostlarımızı ateşli komünist duygularla selamladı. Halkımızın bu yiğit evlatlarıyla dayanışma içinde olan tüm kardeş komünist partilerine, tüm uluslararası ilerici güçlere teşekkürlerini iletti.

TKP MK Plenumu, Dünya komünist hareketinin marksizm - leninizm ve proletarya enternasyonalizmi ilkeleri temelinde birliğini savundu. Kardeş komünist ve işçi partilerinin genel bir forumunun toplanmasının, uluslararası gelişmelerin bugünkü evresinde taşıdığı büyük önemi bir kez daha vurguladı.

12 Ağustos 1981

Türkiye Komünist Partisi
Merkez Komitesi